

af den ærede Minister anvendte, der vender Sagen fuldstændig paa Hovedet, kan ikke gøre anden Nytte end netop at fremkalde Frygten for, at den ærede Minister ved alle sine Løfter om Velvillie o. s. v. i Virkeligheden kun giver Udtryk for en yderst platonisk Kærlighed til Sagen. Den højtærede Minister fortsatte ogsaa med en vis Irritation overfor det ærede Medlem, der var Ordfører for de private Forslagsstillere, det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), at det var ikke nok, at han ikke skulde have noget imod, at Ministerens Forslag gik igennem, nej, Ministeren forlangte langt større Varme. Men gjorde Ministeren Gengæld? Havde han Spor af Varme for det Lovforslag, som det ærede Medlem havde været Talsmand for? Nej, han drev det oven i Købet til at spørge, om Meningen med det private Lovforslag havde været at spænde Ben for hans. Det var et meget ubetænksomt Spørgsmaal, for der er i det private Lovforslag ikke en Tøddel, som giver Anledning til at tro det. Naar det Spørgsmaal rejses, har da Forslagsstillerne den fulde Ret til at vende det om og spørge: Er den højtærede Ministers Lovforslag muligvis fremsat for at spænde Ben for dette Lovforslag, som Ministeren vidste, og længe har vidst, vilde fremkomme? Det er et Lovforslag, om hvilket det ærede Medlem ogsaa vidste, at det ikke vilde finde synderlig større Vanskeligheder at overvinde end netop Ministerens egen Uvillie. Derfor bliver det nødvendigt at undersøge, hvad der egentlig kan være Aarsagen til denne Uvillie, der saa utvivlsomt har givet sig Udtryk i den højtærede Ministers Tale.

Ministerens har jo den Embedspligt at se paa Sager som disse som en nøgtern Mand. Den højtærede Minister er selv en Mand med et varmt Hjerte, men det er hans Embedspligt at være nøgtern, og ærede Medlemmer vil ogsaa huske, med hvilket koldt Hoved han tog Afstand fra alt, hvad der kunde være Lyrik i denne store Sag. Den højtærede Minister talte om det, som af en af denne Sags varmeste Talsmænd er udtalt med stor Virkning, de glimtende Blus derude i Horisonten, som viser os, at fremmede ligger derude og tager den Rigdom, som vore egne Fiskere er afskaarne fra at faa, og fra al denne Lyrik vilde den højtærede Minister tage Afstand. Det var kun godt, men jeg synes, at han blev ligesom noget for nøgtern, da han saa endte med at sige, at det kunde jo være, at Aarsagen til, at vore Fiskere ikke fik Del i denne

Rigdom, var den, at vore Fiskere vil hjem hver Aften. Den højtærede Minister blev øjensynlig bange for sin egen Tunge, da han sagde det, og dækkede sig saa under en vis Uvished, fordi der i den Bemærkning var noget, som han ikke uden videre kunde staa ved. Men selv om den højtærede Minister ligesom halvvejs tog det sagte tilbage eller vilde bortforklare det, var dog øjensynlig det Ideal kommet frem, som hans Hjerte banker for, og som kom stærkere frem i Slutningen af de Ord, han udtalte forleden, at Udviklingen af vort Fiskeri maatte gaa i Retning af søgaende Fartøjer. Det Ideal, den højtærede Minister tænker sig, er Trawlfiskeriet — Trawlfiskeriet, over hvilket alle disse Blus skinner —, det vil sige store Aktieselskaber, der sidder hjemme, medens Fiskerne som Lønarbejdere maa færdes langt borte fra deres Hjem. Det Ideal, som foresvæver de private Forslagsstillere, er Billedet af de mange smaa Baadelag med selvstændige Fiskere, der efter Dagens Gerning stævner hjem, og det er muligt, at det er om disse to Idealer, at Kampen i dybeste Forstand her drejer sig, at det er det, der ligger paa Bunden, det, der forklarer den ret kranke Skæbne og Modtagelse, som de private Forslagsstilleres Lovforslag har fundet her i Tinget.

Trawlfiskeri, Aktieselskaber, de store Banker bag ved, det er ikke den Retningslinie, vi skal ud ad. Vi skal netop bevare det frie og selvstændige Fiskeri. Jeg er ikke i Tvivl om, at det Parti, hvortil det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds hører, ikke paa nogen Maade vil række Haand til at aabne en Udvej for en Udvikling som den her skitserede, at naar der skal gøres noget gennemgribende for vort Fiskeris Udvikling, skal det være i Retning af Aktieselskaber med store Bankinstitutioner bag ved. I det Øjeblik, det kommer dertil, vil det Parti, hvortil det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds hører, utvivlsomt staa med det samme Ideal som det, der bærer det privat indbragte Lovforslag.

Og hvad er saa Ministerens Lovforslag? Det er øjensynlig to ganske uensartede Ting, der er kædede sammen. Det er et Forslag om en Uddybning af Thyborøn Kanal og et Forslag om en Fiskerihavn ved Thyborøn. Forslaget har 1,400,000 Kr. til Kanalen og 400,000 Kr. til Havnen, og denne Havn skal kunne rumme 100 Kuttere, men selv om man maa indrømme, at dette for det lokale Fiskeri er en ud-